

פְּרֻשֵׁת עֵיַן חַמַּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

פְּרֻשֵׁת שְׁלַח לְךָ - לְתוֹר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן

"שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וַיֵּתְרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וְכו' כָּלֵם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה" (במדבר יג, ב-ג)

ועליהם הוזהרו ישראל: "וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ (ויקרא יח, ג)."

לא רצה משה רבנו שבני ישראל יכנסו לארץ בעוד טומאתה עליה במלוא עוזה ותוקפה. לפיכך, רצה לשלוח מרגלים מגדולי ישראל, כדי שבעת שיתורו את הארץ ישרישו בקרבה כוח של קדושה.

מטעם זה שלח משה דווקא את גדולי העם וצדיקיו, כדי שבתורתם ובעבודתם ישפיעו קדושה על הארץ אותה הם תרים, וכשירוה בכך לכניסת עם ישראל.

וכך מבאר הרב קדושת לוי וז"ל: "עיקר כוונת הבורא ב"ה לשלוח אנשים יראים ושלמים אשר כל מגמתם עבודת הבורא ב"ה, ולא חס ושלום לתור את ארץ ישראל גשמיותה של ארץ, רק ציווה הבורא ב"ה למשה רבנו ע"ה לשלוח עבדי השם מקודם, שיעשו רושם שמה בעבודה, דהיינו בתורה ובתפילה וכו', וזה 'ויתורו' מגזרת תורה."

כלומר המרגלים היו צריכים להשרות רושם של קדושה בארץ, ולתקוע בה יתד של תורה וקדושה, שעל ידיה תהיה לישראל אחיזה בארץ כנען, לקדשה ולתקנה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

הרמב"ן תמה: מדוע כדי לרגל את הארץ שלח משה רבנו את "רָאשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" - אנשים גדולים וצדיקים, ולא את שרי הצבא הבקאים בדרכי המלחמה ותחבולותיה?

ועוד תמה, מדוע שלח שנים-עשר אנשים מספר נכבד וניכר, שבודאי יעורר את תשומת ליבם של יושבי הארץ, ולא איש אחד או שנים כפי שעשה יהושע ששלח "שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מִרְגְּלִים חֲרָשׁ (יהושע ב, א)?"

אומנם שני המרגלים ששלח יהושע היו גדולי הדור - פנחס וכלב, אולם מאחר שלא הודיעם הכתוב בשמותיהם, משמע ששליחותם לא הייתה תלויה בגדלותם, מה שאין כן במרגלים ששלח משה, שהודיעם הכתוב בשמותיהם וקרא אותם "רָאשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" ומשמע, שדווקא משום כך נשלחו לרגל את הארץ.

ויש להבין מה עניין גדולתם הרוחנית של המרגלים לשליחות זו?

נראה לומר, שמשה לא שלח את המרגלים רק כדי שיתורו את הארץ ואת יושביה ויבחנו את דרכי המלחמה, אלא עיקר כוונתו הייתה לתכלית רוחנית! שכן בהיות ארץ כנען שטופה הייתה בטומאת העמים אשר ישבו בה, כשמעשיהם גרועים ממעשי שאר האומות, כדברי רש"י.

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ארז מזרחי וב"ב חגי פרזול וב"ב ימיש כדורי מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יונת יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה אמנון בן מזל - פרנסה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש שגית בת רותי שמואל אימן בן אסתר זרי ציון ומאיר אברהם וב"מ גלית בת מסודי עובדיה בן נעימה אליהו ישי בן ז'ילה גילה נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בן רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות בשפע רונן אברהם וב"מ

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי אילן בן ג'ולייט סימן בת אסתר חגית בת ז'ילה תמר בת דליה נימה בת נאה רינה בת רחל פינינה בת עליזה יהודה חי בן עליזה יוסף בן רחמה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה אליהו חזרי בן ימנה אילנה בת רחמה אורטל זינה בת אירית שמואל אימן בן אסתר זרי סימן בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ' הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יעקב חי בן מרגלית שליט"א הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבלא - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה - בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבלא בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיהא יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה איריס אהובה בת שרה אליהו בן גוהר פינינה ומירה בת מונאבאר - נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה שלו בן מזל פחימה יהודה אריה בן רחל ברכה נחום בן כיריה דולב בן איריס אהובה - רפואת הנפש כל עם ישראל נעמי בת רחל

16/06/2012		כ"ו סיון תשע"ב	
פרשת שלח לך			
הפטרה: וישלח יהושע - יהושע פ' ב'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:16	20:29	19:08	
21:17	20:32	19:26	ת"א
21:19	20:34	19:19	חיפה
21:16	20:29	19:26	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – טבילת כלים

?! **שאלה:**

האם מותר להטביל כלים באמצעות גוי? האם מותר לברך על הטבילת כלים אלו?

! **תשובה:**

להלן סיכום ההלכה מפי הרה"ג אליהו חיים פנחסי שליט"א, מספרו "יעבודך עמים":

אין היהודי רשאי לשלוח את העובד הגוי להטביל את הכלים החדשים הטעונים טבילה. ומכל מקום בדיעבד באופן שעבר הגוי והטביל את הכלים, עלתה להם טבילה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קכ סט"ו) כתב האי דינא לענין דיעבד שעלתה להם טבילה.

מותר ליתן לגוי להטביל את הכלים והיהודי עומד עליו ורואה את מעשה הטבילה. **מקורות:** כ"כ הרשב"א ח"ג (סימן רנה) שגוי שהטביל כלים לפנינו עלתה לו טבילה כיון שאין צריך כוונה בטבילת חולין.

ואף אשה רשאית לעמוד על גביו. **מקורות:** לכאורה הוא פשוט, היות והאשה נאמנת על טבילת כלים, כשם שנאמנת על כל האיטורים שתלוין בידה כגון תולעים, מליחה וכיו"ב.

כאשר שהגוי מטביל את הכלים והישראל עומד על גביו בלבד, אין היהודי יכול לברך על הטבילה. **מקורות:** ט"ז (יו"ד שם ס"ק יז) עפ"י שו"ת הרשב"א ח"א (סימן תקיא). וכ"כ בשו"ת חקרי לב ח"ב (יו"ד סימן ט) וציינם בדרכי תשובה (ס"ק קו). וכ"פ הבית מאיר (בגליון סט"ו), וכ"ה בספר מסגרת השלחן- הספרדי (סימן קכ הט"ו). וזהו שלא כדעת הפרי חדש (סק"מ) שאף לכתחילה רשאי לעשות כן שהגוי יטביל, והישראל יברך הברכה. וכן העלה הראש"ל בספרו הליכות עולם ח"ז (פרשת מטות ה"ח) כדעת הט"ז.

אולם אם היהודי והגוי מטבילים כלים בזה אחר זה, יכול היהודי לברך ולכוון גם על הכלים שביד הגוי. **מקורות:** הליכות עולם (שם). וכ"כ בספר טהרת כלים (פרק ו ה"א בהערות).

כלי שאי אפשר להטבילו, בין מחמת גודלו, בין מחמת כובדו, בין מחמת שיש לחוש שיתקלקל על ידי טבילתו ובין מחמת שאין מקוה להטבילו, יתנו לגוי במתנה וישאיל ממנו בחזרה. **מקורות:** שו"ע (או"ח סימן שכג ס"ז). וביו"ד (סימן קכ סט"ז).

אולם גוי שהוא משרת ביתו לא מועיל לתת לו במתנה ולחזור ולקחת ממנו בהשאלה. **מקורות:** כ"כ הרשב"ש (סימן תסח) שיתנו לאחד שאינו ממקורביו, אבל לעבדו ושפחתו או משרתת ביתו לא מהני. הביאו בספר ערך השלחן (ס"ק יז). מ"מ עדיף לכאורה ליתנו לשכנו הנכרי שמכירו מאשר לתנו לנכרי שאינו מכירו, כי יש בזה חשש לאיסור "לא תחנם" וכמ"ש בשו"ת כתב סופר (חאו"ח סימן סא) הביאו ה'שדי חמד' (ערך ל כלל צ"ד"ה ומצאתי להגאון).

!דיעת התורה

הרה"ג ראובן בנגיס צ"ל נוהג היה לערוך סיום על הש"ס מדי אחד-עשרה חודשים. יום אחד הזמין את מקורביו למסיבת סיום, אבל היה זה רק חמישה חודשים לאחר המסיבה הקודמת. "מה קרה?" שאלוהו, ומה עוד, שמאז עלותו לירושלים והתמנותו כראב"ד של העדה החרדית בירושלים נהיה סדר יומו עמוס, יותר מאשר קודם וזמנו הפך להיות מצומצם ביותר. "אתם הרי יודעים", ענה, "שכראב"ד אני מוזמן לעתים קרובות לסדר קידושין ולסנדקאות. אירועים אלה תמיד מתאחרים, ובזמן ההמתנה אני חוזר בעל-פה על דפי הגמרא, וכך זכיתי לסיימם כעבור זמן קצר יותר".

פעם סיפר שמלבד שני התלמודים וספרי הראשונים הוא בקי גם ביותר מארבע מאות ספרים! לעת זקנתו כשכבר כבדו עיניו, ביקש מילדים שיעקבו אחריו כאשר הוא משנן את הגמרא על-פה. הוא הצליח לשדלם לכך באמצעות פרס כספי שהבטיח על כל שגיאה שתתגלה. אחד הילדים קם לאחר שלושה ימים שהיה יושב על יד מיטתו ואמר, שמבחינתו לא הייתה העסקה כדאית - הוא לא הצליח לגלות ולו טעות אחת. 'ש"ס ח' היה מכנה אותו רבו הנצי"ב בעודו בחור בוולוז'ין.

מספר הרב שורין: "בירושלים היה הצדיק חי בדירה צנועה, וידוע בענוותנותו המופלאה, וכל מי שרצה לבקרו היה נכנס בכל עת ובכל שעה, ללא מזכירים וחצרות. היה אוהב לבחון כל מבקר, היכן מקורה של אימרה, שהייתה שגורה בפי כול. ופעם אחת הרהבתי עוז ואמרתי: 'הרב תמיד בוחן אותי. רציתי פעם לבחון את הרב'.

"לאחר מלים אלו חששתי שמה הגדשתי את הסאה. אולם הרב ניגש לארון והוציא ממנו ש"ס קטן, אמר לי לפתוח באיזה מקום שארצה, ושאראה לו אותיות משולי הדף, והוא יאמר באיזה דף מדובר. נוכחתי לדעת, שהרב ידע את כל התורה כולה בעל פה ממש!".

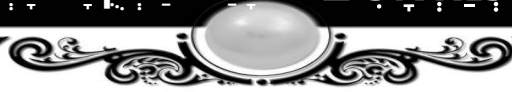
לכל קוראנו הנכבדים. לאור בקשות חוזרות ונשנות אנו שמחים להודיע כי ניתן לקרוא את העלון של השבת וגם עלונים קודמים באמצעות אתר 'חידוש'.

שכתובתו: <http://www.hidush.co.il> בחיפוש יש להכניס: עין-חמד. באתר ישנם יותר מ-100 עלונים קודמים! אנא שמרו את כתובת האתר

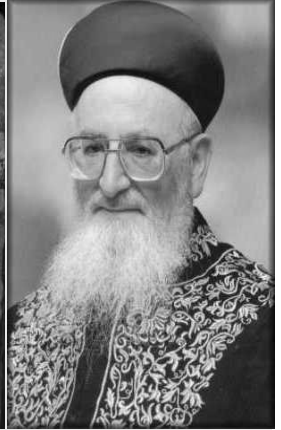
לקבלת העלון חנם ב-email מדי שבוע, שלח את כתובתך אלי: PnineEH@gmail.com

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633

הגאון המקובל הרב מרדכי אליהו זצ"ל- נולד ב-כ"א אדר ה'תרפ"ט (1929). מנהיג, מקובל, גאון בנגלה ובנסתר. מלומד בנסים. בעל רוח-הקודש. רבים נושעו מברכותיו. נודע כמנהיג הרוחני של הציבור הדתי לאומי. ענותן. למרות העוני ששרר בבית-הוריו הרב שקד על התורה אף לאור הנר. התייתם מאביו בגיל 11. בהיותו כבן 31 התמנה בבי"ד הרבני בבאר שבע והיה לדיין הצעיר ביותר בישראל. לאחר מכן עבר לבית-דין בירושלים ולאחר שלוש שנים נוספות התמנה לדיין בבי"ד הרבני הגדול. כיהן בתפקיד הראשול"צ והרב הראשי לישראל בשנים ה'תשמ"ג - ה'תשנ"ג

(1983–1993). קירב רחוקים לתורה ולמצוות באמצעות ביקוריו התכופים בקיבוצים, במושבים ובבתי-פנס. הרבה להסתובב בעולם אצל קהילות יהודיות, תוך כדי שהוא מחזק את ידיהם בשמירת שבת, חינוך הילדים וטהרת המשפחה. נפטר ב-כ"ה בסיון ה'תש"ע (2010). ציונו בהר המנוחות בירושלים. בהלווייתו השתתפו יותר מ-100,000 אנשים. חי כ-81 שנים.

אביו: המקובל ר' סלמאן אליהו. אמו: מרת מזל (אחותו של ר' יהודה צדקה, ונכדת אחותו של ר' יוסף חיים, ה"בן איש חי"). **ילדיו:** ר' שמואל (רבה של צפת וחבר מועצת הרבנות הראשית), ר' יוסף (ראש כולל "דרכי הוראה לרבנים" בירושלים, כולל המכשיר אברכים לרבנות ודיינות ולהנהגת קהילות בארץ ובעולם), שלמה ובת. **אשתו:** הרבנית צביה שתח'

רבותיו: ר' עזרא עטיה, ר' מרדכי שרעבי, ר' ישראל אביחצירא (ה"בבא סאלי"), ר' יעקב מוצפי, ר' דוד עזראן. **מתלמידיו:** בנו ר' שמואל. בנו ר' יוסף. ר' שמואל זעפרני (ר"י המאירי ועוזרו האישי של הרב), ר' אליהו בן דהאן (מנכ"ל בתי הדין הרבניים בארץ), ר' מישאל רובין, ר' מנחם בורשטיין (ראש מכון פוע"ה), ר' עזרא שיינברג (ר"י אורות האר"י בצפת), ר' יהודה מוצפי (ר"י מנחת יהודה)

מספריו: אמרי מרדכי • דרך התורה • דרכי טהרה • סדרת ספרים 'מאמר מרדכי' • קיצור דרכי טהרה • שו"ת הרב הראשי • שו"ת קול אליהו • שו"ת מאמר מרדכי • סדרת ספרים דברי מרדכי • סדר הסליחות השלם • סדרת סידורים קול אליהו • תהילים כינור דוד • **קונטרסים:** הלכות חנוכה, הלכות ט"ו בשבט, הלכות פורים, דיני פורים משולש, הלכות ברכות הנהנין ועוד.

ל הלהן סיפורים מופלאים שהובאו בספר "אביהם של ישראל" שנכתבו על הצדיק: ד"ר שמבה, שהיה רופאו האישי של הגאון ר' מרדכי אליהו זצ"ל, מספר על הרב: "לפני 12 שנים הגיע אלי ילד בן 7 עם גוש גדול בצוואר וחום גבוה. כרופא, כשרואים גוש כזה, אתה נכנס ללחץ כי הבדיקות הן כדי לשלול גידול. מה גם שאחיו נפטר שנתיים קודם מגידול בבלוטת הלימפה. האבא הגיע, בדקנו, צילמנו, עשינו הדמיות כאלה ואחרות, והסיפור נמשך מספר שבועות ללא שינוי."

"אחרי כל הבדיקות אמרתי לאבא: 'תשמע: צריך לקחת ביופסיה לילד'. אמר לי האבא: 'כל זמן שכל הבדיקות היו לא פולשניות, הלכתי איתך יד ביד. ברגע שצריך לעשות לבן שלי בדיקה פולשנית, אני רוצה את אישורו של הרב אליהו'. אמרתי לו: 'בשמחה, אני בא איתך'. הלכנו יחד לביתו של הרב והאבא סיפר את כל העניין ואמר: 'הרופאים', והצביע עלי, 'רוצים לעשות ביופסיה של הגוש'. הרב בחיור גדול קורא לילד, שיבוא אליו, מחבק אותו, שם יד על הגוש בצוואר, עוצם עיניים מהרהר, ואחר כך הצביע על הגוש ואמר לאבא: 'זה, שום דבר'. אחר כך הוא הצביע עלי ואמר: 'הרופאים רוצים לעשות ביופסיה? שיעשו'. יצאנו החוצה מהחדר והבנו, שעושים את הבדיקה."

"למחרת הגיע הילד לבית החולים עם הפנייה ממני. רופאת הרנטגן מתקשרת אליי ושואלת: 'שמבה, למה שלחת את הילד?' עניתי לה: 'מה זאת אומרת למה? יש לך מכתב, וחוזי מזה יש לו גוש בצוואר בגודל מנדרניה'. והיא אומרת: 'תראה, אני בעין לא רואה שום גוש וגם לא באולטרסאונד. אני לא יודעת, על מה אתה מדבר'. ושלחה את הילד הביתה בריא, שמח וטוב לב."

ג גם בתוך הייסורים הרוחניות שלו בלטה. הרב שכב בטיפול נמרץ, ולידו גייה נוצרייה. הרב לא ידע, אבל אנחנו ידענו. פעם אחת הוא דיבר איתנו, ופתאום הוא אומר לנו: 'יש פה עבודה זרה'. בדקנו, שאלנו וחקרנו ולא ידענו במה מדובר. עד שאחד מהמשמשים של הרב שם לב, שאחת מהמבקרות של זו ששכבה ליד הרב נמצאת עם שתי וערב על הצוואר. הרב עם וילונות, לא ראה. אבל הרגיש, שיש עבודה זרה במקום.

ה הרב היה פרוש מענייני העולם הזה בדרגה שלא תאמן. פעם אחת, אחד המשמשים בבית הביא מגש של פיצה. לקח משולש ואמר לצדיק: 'הרב תאכל'. והוא שואל אותו: 'מה זה?' והמשמש ענה: 'פיצה'. ואז הצדיק אמר: 'אני לא יודע מה זה פיצה'.

ל פני כחמישים שנה הורה הראשול"צ הגאון הרב יצחק נסים זצ"ל לחכם מרדכי לטפל בעניין העלאת עצמותיו של הגאון המקובל הרב החיד"א זיע"א ארצה, מהעיר ליוורנו שבאיטליה. ואכן בכ" באייר ה'תש"ך הועלו עצמותיו של החיד"א להר המנוחות בירושלים. שהגיע חכם מרדכי עם רבנים נוספים לשדה התעופה לוד, הוא נפגש עם נציג הסוכנות ונחרד לראות שהלה הביא את עצמותיו של החיד"א עם ארון מעץ: "מה, עם זה הבאתם את הרב חיד"א?" שאל בכאב.

מיד ביקש מנהגו של 'הבבא חאקי' לנסוע עמו על מנת לטבול במקווה טהרה ולקנות מברגי פיליפס כדי לפתוח את הארון. כשחזר, עשה הרב חור למטה מהארון כדי שלא תהיה חציצה בינו לבין הקרקע. כשהכניס הרב את ידו, מיד נשמע קול רעש גדול מהארון, וכל החכמים שהיו עם הרב התעלפו. רק הדיין הצעיר חכם מרדכי, עוצם את עיניו ומבקש בתחנונים מהרב החיד"א, (שידוע שהרב בקיא בספריו ישר והפורך) שיסדר מעצמו, כי אין בו כח לסדר את עצמותיו של הרב חיד"א, כי הובא בארון, ועצמותיו הקדושים היו מפוזרים בתוך הארון ומוטלים בביזיון.

מיד נשמע קול נפץ יותר חזק ושוב הרבנים התעלפו והנה, לא יאמן - תחיית המתים ממש! העצמות הסתדרו עצם אל עצמותו ומיד התחברו כולם ונהיה גוף שלם. מרן הראשון לציון נהג לומר, כי מי שרוצה תשועה, ילך להתפלל על קברו של הרב חיד"א. ואכן לא בכדי נטמן הראשון לציון בסמיכות לקברו של הרב החיד"א זצ"ל.

להלן סיפור מופלא על מעשה חסד, והשכר שאליו זכה אותו אדם. ועד כמה עלינו להשתדל ולעזור לזולת ככל יכולתנו. ומעשה שהיה- כך היה: הלילה היה חשוך וקר, וסערה של ממש השתוללה ברחובות פילדלפיה. הרוחות העזות הבריחו את תושבי העיר לבתיהם. הגשם דפק בחוזקה על החלונות ובישר בקול רעש גדול על בוא החורף. בחדר הקבלה של מלון קטן באחד הרחובות הצדדיים, ישב פקיד הקבלה והצטנף בתוך מעילו. **לא הייתה עבודה רבה באותו ערב. שכן איש מהאורחים לא התכוון לעזוב את חדרו החמים בליל סערה שכזה.**

בשעת לילה מאוחרת נפתחה הדלת, ולמלון נכנסו בני זוג מבוגרים, רטובים עד לשד עצמותם ורועדים מקור. הם פנו לפקיד וביקשו לשכור חדר למשך הלילה. הפקיד נעים ההליכות הביט בהם במבט אוהד, אך אמר: "אני מצטער מאוד. המלון כרגע בתפוסה מלאה. אין אפילו חדר אחד פנוי". **בני הזוג המבוגרים נראו אובדי עצות. זה כבר המלון השלישי שהם נכנסים אליו, ובכל מקום שולחים אותם כלעומת שבאו מאחר וכל החדרים תפוסים.**

הוא הבחין במצוקתם ורחמיו נכמרו עליהם. "אולי תרצו לישון בחדר שלי?" הציע, "זו לא בדיוק סוויטה, אבל לפחות יהיה לכם **מקום להניח את ראשכם למשך הלילה**". בתחילה בני הזוג היססו להקשות על הפקיד, אבל מזג האוויר בחוץ רק הלך ונעשה יותר סוער, והוא עצמו העלה טיעונים שונים המתקבלים על הדעת באומרו שהוא ממילא יושב בדלפק עד הבוקר, וחדרו נותר ריק.

לאחר שקיבל את הסכמתם, עזב הוא את חדר הקבלה וביקש מהם להתלוות אליו. הוא פנה לחדרו, ובמשך דקות ארוכות הוא הכין את חדרו למען שני בני הזוג המבוגרים, והם הודו לו מקרב ליבם. למחרת בבוקר, כאשר ירדו לשלם את החשבון, אמר הגבר המבוגר לפקיד: "אדוני היקר, אני מעריך את היעילות, האדיבות והתושייה שלך. אתה 'מתבזבז' במלון הקטן הזה. לדעתי **אתה מתאים להיות מנהל המלון הטוב ביותר בארצות הברית. אולי ביום מן הימים אבנה את המלון הזה, ואמנה אותך למנהלו**".

הפקיד חייך בנימוס, והודה לאורח על המחמאה. האורח הוציא מכיסו כרטיס ביקור ונתן אותו לפקיד. הפקיד טמן את הכרטיס בתיקו ושכח מהמקרה תוך זמן קצר.

לאחר מספר חודשים נקלע המלון הקטן לקשיים כלכליים ונסגר. פקיד הקבלה מצא את עצמו מחוסר עבודה. הוא ניסה עבודות שונות בתחום המלונאות אך ללא הצלחה. ולבסוף מצא עבודה כמלצר זוטרי באחת המסעדות בפילדלפיה.

והנה לאחר כשנתיים, נחת יום אחד מכתב מניו-יורק בתיבת הדואר שלו. כותב המכתב מזכיר שלפני שנתיים וחצי הוא ואשתו הגיעו בליל סערה למלון הקטן שבו הפקיד עבד, והוא דאג להם באופן מיוחד. "אני ורעייתי מבקשים להשיב לך כגמולך, ואנו **מזמינים אותך לבוא ולהתארח בביתנו למשך כמה ימים**" הסתיים המכתב. למעטפה היה מצורף גם כרטיס טיסה הלוך ושוב מפילדלפיה לניו-יורק.

הפקיד שמח מאוד על ההצעה. הוא היה מותש ומיואש מעבודתו הקשה במסעדה שתמורתה קיבל שכר רעב. תוך כמה ימים הוא נטל חופשה קצרה וטס לניו-יורק. האיש המבוגר המתין לו בשדה התעופה, ופנה במכוניתו לכיוון מרכז מנהטן. 'לאן אנו נוסעים?' שאל הפקיד. 'מיד תראה', השיב האיש בחיוך צופן סוד.

כאשר הם הגיעו לצומת של השדרה החמישית עם רחוב 34, עצר האיש והצביע על בניין ענק שהלך ונבנה - בניין מפואר מאבן אדמדמה עם צריחים מסוגננים ומגדלי תצפית. "אתה רואה את הבניין?" שאל האיש את הפקיד, "זה המלון שבנית לך כדי **שתנהל אותו**".

הפקיד לא הבין. 'אתה בוודאי צוחק עליי... זו בוודאי בדיחה', אמר במבוכה. חיוך רחב התפשט על פני האיש, והוא השיב: "חס וחלילה. אינני צוחק עליך. אני רציני לחלוטין. האם יש לך עדיין את כרטיס הביקור, שנתתי לך באותו ליל סערה?".

הפקיד הנהן בראשו ושלף מארנקו את כרטיס הביקור, שהיה שמור אצלו. השם, שהופיע עליו, היה **וויליאם-וולדורף אסטור**. רק עכשיו הבחין הפקיד שמדובר באחד מבני משפחת אסטור העשירה והמפורסמת. המבנה, שעליו הצביע **וויליאם-וולדורף אסטור**, היה מלון 'וולדורף-אסטוריה' הראשון, שהלך ונבנה באותם ימים.

הפקיד הצעיר הפך להיות מנהלו של המלון שהתפתח, ולימים הפך לרשת של מלונות יוקרה זוהרים ונוצצים. כבר באותו ליל סערה בפילדלפיה הבטיח וולדורף אסטור לפקיד כי ימנה אותו למנהל המלון, ואכן כשהגיע הזמן, ובניית המלון עמדה להסתיים, הוא עמד בהבטחתו ושילם לפקיד את שכרו.

<p>הרב מנחם בן יקטוריה בצרי זצ"ל נאג' בן עזרא ז"ל גאלולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו הרב ראובן רפאל בן פלורה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל שני בת אסתר ע"ה שמשון כדר ז"ל בן שרה הי"ו חי זידי בן קלרה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתיאטון זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חנה בת לאה ע"ה שרה בת מלכה ע"ה עודד מנשה ז"ל בן זהבה הי"ו מסעוד בן יקוט ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצבה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן חזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה יפה בת גאלולה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה יורם בנימין ז"ל בן חביבה הי"ו יוסף בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה</p>
---	---	--	--	---